

عنوان مقاله:

مطالعه حقوق شهروندی در قانون اساسی ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های نوین ایران و جهان در روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

روح الله پاینده - کارشناسی ارشد حقوق عمومی

خلاصه مقاله:

در کشور ایران به دنبال انقلاب مشروطه در یکصد سال پیش، در متن قانون اساسی مشروطه بخش قابل توجهی از حقوق و امتیازات شهروندان مشخص و احصاء گردید. با وقوع انقلاب اسلامی پس از هفت دهه از انقلاب مشروطیت، حقوق و امتیازات اتباع به شکل مبسوط تری در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تبیین گردید. حقوق شهروندی در قانون اساسی شامل موارد مختلفی از جمله: اصل تساوی حقوق، انواع آزادیهای فردی واجتماعی، حقوق تابعیت و اقامت و غیره میشود. بر این اساس پژوهش حاضر با عنوان مطالعه حقوق شهروندی در قانون اساسی ایران به بررسی حقوق شهروندی در قانون اساسی ایران میپردازد. روش انجام پژوهش توصیفی-تحلیلی میباشد. نتایج حاصل از پژوهش نشان میدهد که: تحولات سیاسی - اجتماعی جوامع بشری و تحول نظامهای سیاسی خودکامه به حکومتهای مشروطه و قانونی تدوین قوانین اساسی و قرار گرفتن حقوق و امتیازات شهروندان در قوانین اساسی کشورها سرآغاز تحولی نو در ضرورت پابندی حکومتها به رعایت حقوق شهروندان و اتباع در جوامع بشری محسوب میشود. انقلاب اسلامی ایران با صبغه ارزشی تلاش نمود با تدوین نمودن نهادهایحکومتی و تدوین قانون اساسی با الهام از آموزههای دینی، روابط متقابل میان دولت شهروندان و حدود اختیارات قوای حکومتی را مشخص سازد.

کلمات کلیدی:

حقوق شهروندی، قانون اساسی، حقوق اساسی، حقوق مدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/693212>

